

5 Ис 3939

НАША ПЕСЬНЯ

РЭПЭРТУАР БЕЛАРУСКАГА ХОРУ.
Р.ШЫРМЫ. ВІЛЬНЯ 1938. СШЫТОКІ

5 тр 26а

Засьцерагаюцца ўсе правы адносна песняў,
каторыя спэцыяльна напісаны для Беларускага
хору Рыгора Шырмы і ў паданым зьмесьце аб-
значаны зорачкамі.

Выданьне ВІТАЎТА ТУМАША.

1. Ці ня дудка мая.

Народная.

Moderato

Гарм. СЛАВЯНСКАГА.

Ці ня дуд-ка ма- - я, ух, я! ух,

я! Ве-ся-лу - - - ха ма-я, ух, я! ух, я!

solo alto
Ці ня дуд-ка ма-я, ух, я! Ве-ся--
ух, я! ух, я! ух, я! ух, я! ух, я!

НАЦЫЯНАЛЬНАЯ
БІБЛІЯТЭКА
БЕЛАРУСІ

лу - - - ха ма - - - я, ух, я! Ве - ся - - -

я! ух, ух, я! ух, я! ух, я! ух, я!

Ці ня дудка мая, ух, я!
 Весялуха мая, ух, я!
 Весялі-ж ты мяне, ух, я!
 На чужой старане, ух, я!
 Былі ў бацькі тры сыны, ух, я!

Ды ўсе-ж яны Васілі ды, ух, я!
 Адзін коні пасець ды, ух, я!
 Другі лапці пляець ды, ух, я!
 Трэці сядзіць на камені, ух, я!
 Дзяржыць дуду на рамені, ух, я!

- 1) На заканчэньне посьле саліста хор громка і хутка пяе песьню ад пачатку да слова „канец“, канчаючы громка: ух, я!
 2) Заместа альты, солё можна даць тэнару, толькі тады песьню пяець тонам вышэй.

2. Зялёны дубочак.

Народная.

Andantino. ГАРМ. РАГОЎСКАГА.

Д.
А.
Т.
Б.

Зя - - лё - ны ду - бо - чак на яр па - хі - - ліў - - ся,

Ma - ла - - ды ма - - лой - чык бяз до - - лі ра - дзіў - - ся.

Зялёны дубочак на яр пахіліўся,
 Малады малойчык бяз долі радзіўся,
 Ой пайду я ў поле, ў зялёны лужочак,
 Ў зялёны лужочак шукаючы долі.
 Не знайшоў я долі, знайшоў рыбалоўцаў:
 — „Ой вы, рыбалоўцы, слаўныя малойцы,
 Закіньце вы сетку на ўсю быстру рэчку
 І злавіце долю хлопцу маладому“!

3. Ой ляцелі гусанькі цераз сад.

Вясельная.

ГАРМ. Л. РАГОЎСКАГА. *Мор.*

Allegretto.

СА
 1. Ой ля - це - лі гу - сань - кі це - раз сад, це - раз сад, —
 2. Ой ды што вам, гу - сань - кі, да та - го, да та - го:

ТБ

1 Volta

Час та - бе, Га - ну - сень - ка на па - сад. на па - сад.

Ёсьць у мя - не ой - чань - ка ля та - го, ля та - го.

Ой ляцелі *) гусанькі цераз сад, —
 Час табе, Ганусенька, на пасад.
 — „Ой ды што вам, гусанькі, да таго, —
 Ёсьць у мяня ойчанька ля таго:

Ляцела зязюленька цераз сад,
 Клікала Гануську на пасад..
 — „Што табе, зязюленька, да таго, —
 Ёсьць у мяне матулька ля таго:

Скажаць-жа мне сесьці — то сяду,
 Скажаць жа мне ўстаці — то ўстану.
 Скажаць мне скланіціся — скланюся,
 Я сваёй матуленькі баюся“.

4. Ой, бяда-ж мая.

Народная з в. Путнікі, Маладэчанскага павету.

Moderato. Гарм. Т. ЎЛАДЗІМІРСКАГА.

1. Ой бя - да - ж ма - я, ой бяда - ж ма - я, Бя - да
 2. Па - ла - жу бя - ду ўвіш - нёвым са - ду На пя - -

*) У першым такце чацьвертая нота альтовай партыі павінна быць «рэ», а не «соль», як напісана.

ма-я не вя-дзецца! Гэй! а пад вш-ня-ю, пад зя-
ры- -начцы спа- -ці, Гэй! а са-ма пай-ду ма-ла-

лё-на-ю, Там бядулька спаць кладзецца!
дзень-ка-я На ўсюноч-ку піць гу- -ля-ці. 3. Ой каб

я зна-ла, каб я ве-да-ла, ой каб я зна-ла, каб я

ве-да-ла Свае гор-ка-е за-муж-жа,
Сва - - - -е за-муж-жа, Гэй! не паш - -
Сва - - - -е

ла-ж бы я ні за п'яні-цу, Ні за праклято-га му - - -

жа! Ой бя да-ж ма я, ой бя да-ж ма я!

Ой, бада-ж мая, ой, бяда-ж мая,
 Бяда мая не вядзеца!
 Гэй! а пад вішняю, пад зялёнаю,
 Там бядулька спаць кладзеца!

Палажу бяду ў вішнёвым саду
 На прыначцы спаці,
 Гэй! а сама пайду, маладзенькая,
 На ўсю ночку піць гуляці.

Ой, каб я знала, каб я ведала,
 Свае горкае замужжа,
 Гэй! не пашла-ж бы я ні за п'яніцу,
 Ні за праклятога мужа!

5. А ў лесе, лесе.

Валачобная.

Allegro. Аранж А. НИКОЛЬСКАГА.

А у ле-се, ле-се ды на ве-ра-се. Вяс-на

pizz

крас - на на ўвесь сьвет! Ма - ла - ды там хлоп - чык

ды ва - лы па - се. Вяс - на крас - на на ўвесь сьвет!

tr
А я - му дзяў - чын - ка ды а - бед ня - се. Вяс - на
marc.

крас - на на ўвесь сьвет! Сядзь - ма ра - зам, хлоп - чык,

па - а - бе - дай - ма. Вяс - на крас - на на ўвесь сьвет!

А я па а - бе - дзе ска - жу та - бе дзі - ва. Вяс - на

marc.

крас - на на ўвесь сьвет! Ска - жу та - бе дзі - - ва

Meno mosso. *ff* *rit.*

най - дзіў - ней - ша - е. Вяс - на крас - на на ўвесь сьвет!

6. Вецер вее.

Народная з в. Гудаўшчына, Ашмянскага павету.

Allegro moderato. Гарм. К. ГАЛКОЎСКАГА

С. А.
Т. В.

Ве-цер ве - - е, сон-ца грэ - - е, жы - - та па - - ла -

Ве-цер ве-е, сон-ца грэ - - е,

ве - - е.
па - - ла - - - ве - - е. Ма - - - ла - - да - - - я дзяўчы - -

жы - - - та Ма - - - ла - да - - я дзяў - - чы - - -

нач - - - ка ра - - - бот - - кі ня ўме - - - е

нач - - ка

Вецер вее, сонца грэе
Жыта палавее;
Маладая дзяўчыначка
Работкі ня ўмее.

А ні шыці, а ні прасьці,
А ні кросны ткаці, —
Як зайграюць музыканты, —
Першая гуляці.

На вуліцы белы камень
Сонца распаліла.
Кліча маці вячэраці,
Вячэра ня міла.

— Ой вячэрай, мая маці,
Калі наварыла, —
Няма майго міленькага
З кім я гаварыла!

Ад усходу вецер вее,
Былінку калыша,
А мой мілы штось сярдзіты
Лісточкаў ня піша.

— Пішы, міленькі, лісточкі,
Пішы не забывайся,
На чужыя харошыя
Ты не углядайся, —

Бо чужыя харошыя
Яны сабе пышны,
А мы с табой, мой міленькі,
Як у садзе вішні.

7. Раса жыта расіла.

Бяседная, з в. Страшава, Ваўкавыскага пав.

Moderato *f* Гарм. К. ГАЛКОЎСКАГА

Ра-са жы-та ра-сі-ла, жонка мужа прасі-ла:
На-шы ко-ні-кі іржаць, я-ны ес-тач-кі ха-цяць

Ой, Ой

Канец

Йдзем, му-жу, да до- - - му, йдзем, му-жу, да до-му!

Ой, Ой, Ой

— А на што нам ко-ні-кі, пе-рад на-мі сто-лі-кі, —

яшчэ па - ся - дзе - - мо, лю - дзей па - гля - дзе - мо!

Раса жыта расіла,
 Жонка мужа прасіла:
 — «Идзем, мужу, да дому (2)
 Нашы конікі іржаць,
 Яны естачкі хацяць —
 Идзем, мужу, да дому» (2)
 — «А на што нам конікі,
 Перад намі столікі, —
 Яшчэ посядземо,
 Людзей паглядземо»!

Раса жыта расіла,
 Жонка мужа прасіла:
 — «Идзем, мужу, да дому (2)
 Нашы караўкі мычаць,
 Яны естачкі хацяць —
 Идзем, мужу, да дому» (2)
 — «А на што нам караўкі —
 Перад намі талеркі.
 Яшчэ пасядземо,
 Людзей паглядземо»!

Раса жыта расіла,
 Жонка мужа прасіла:
 — «Идзем, мужу, да дому, (2)
 Нашы куркі сакацяць,
 Яны естачкі хацяць —
 Идзем, мужу, да дому» (2)
 — «А на што нам курачкі, —
 Перад намі вілачкі, —
 Яшчэ пасядземо,
 Людзей паглядземо»!

Раса жыта расіла,
 Жонка мужа прасіла:
 — «Идзем, мужу, да дому, (2)
 Нашы сьвіначкі крычаць.
 Яны естачкі хацяць, —
 Идзем, мужу, да дому!» (2)
 — «А на што нам сьвіначкі,
 Перад намі пляшачкі, —
 Яшчэ пасядземо,
 Людзей паглядземо»!

Раса жыта расіла,
 Жонка мужа прасіла:
 — «Идзем, мужу, да дому, (2)
 Нашы авечкі крычаць,
 Яны естачкі хацяць, —
 Идзем, мужу, да дому!» (2)
 — «А на што нам авечкі,
 Перад намі чарачкі,
 Яшчэ пасядземо,
 Людзей паглядземо»!

Раса жыта расіла,
 Жонка мужа прасіла:
 — «Идзем, мужу, да дому, (2)
 Нашы коцікі крычаць,
 Яны естачкі хацяць, —
 Идзем, мужу, да дому» (2)
 — «А на што нам коцікі,
 А мы ў людзей госьцікі, —
 Яшчэ пасядземо,
 Людзей паглядземо»!

Раса жыта расіла,
 Жонка мужа прасіла:
 — «Идзем, мужу, да дому» (2)

8. Выляцела галка.

Народная з в Шакуны, Пружанскага павету.

Гарм. К. ГАЛКОЎСКАГА.

Andantino.

гал - - ка з зя - лё - - на - - га
ўпа - - ла на вы - со - - ку

Вы - ле - це ла гал - - - - ка з зя - лё - на - га гай - -
Ой ля - це ла ўпа - - - - ла на вы - со - ку сос - -

Ой з гай - - - -
на сос - - - -

ка, Вы - ле - це ла дру - - - га з зя - лё - на - га лу - - -
ну, Вя трэц па - вя - ва - - - е са - сон - ку хі - ста - - -

- ка,
- ну,

га.
е. Вя - трэц па - вя - ва - - - е са - - -
Вя - - - - трэц хі - - -

сон-ку хі-ста- - - е, А чорна-я гал- - - - ка сці- -

ста

ха пра-маў- - ля - - - - е: — Ой, лу-жэ мой,

лу- - жэ, не шу- - мі так

лу - - - - жэ, не шумі так ду-жа, Не-за-да-вай

— Ой, лу - - - - жэ

жа - - - - лю, бо я ў чу-жым кра - - - ю.

9. А мне трудненька.

Народная з в. Новыя-Зімадры, Куранецкай вол. Вялейскага пав.

Гарм. К. ГАЛКОЎСКАГА

Moderato

1. А мне трудненька, а мне нудненька па ся -
 4. Сколькі жыць буду і ту --- жыць бу--ду, бу--ду

1. Мне труд - - - - - нень - - - - - ка,
 4. Жыць бу - - - - - ду, ту - - -

го - - няш - ні дзя - нёк гэі! бо ня ві - дзе - ла свай - го
 сьлё - - зы пра - лі - ваць, гэі! сколькі жыцьбуду і ту - -

нуд - - - - - нень - - - - -
 - - - - - жыць бу - - - - -

мі - - - ла - га ўжо . ка - то - - рань - кі ча - - сок
 жыць бу - ду, бу - ду рэч - - ку пра - клі - наць!

Тrio.

ка ду ка - - - то - - ры 2. Ой сха -
 рэч - - - ку 5. Каб ты,

С.
Д.
Б.

Сха - дзі - це пры - вя - - - дзі - - - - це вы май - го
Ой, рэч - ка каб ты быст - - - ра - я, сі - нім

дзі - - - це вы.
рэ - - - чань - ка,

мі - - - ла - - - га друж - ка, гэі! ён у - мыў - шыся, пры - ча -
мо - - - рам за - плы - ла, гэі! як ты рэ - чанька, як ты,

саў - - - шы - ся це - раз рэ - - - чань - ку і - шоў.
быст - - - ра - я, май - го мі - - - ла - - - га ўня - сла!

Tutti.

3. Ён у - - мыў - шы - ся, пры - ча - - саў - шы - ся це - раз
6. Каб ты, дзе - ві - ца, каб ты, крас - на - я, ско - ра

3. Ён у - мыў - - - - шы - - - - ся
6. Каб ты за - - - - - муж - - - - не

рэ - чань - - - ку і - шоў, гэі! Па - мась - цначка па - гіб -
за - муж не пайшла, гэі! як ты, дзе - віца, як ты,

і - шоў.
пай - шла,

мі - - - - -
як

ну - - - ла - ся, і мой мі - - - лы у - та - - - нуў.
крас - на - я, май - го мі - - - ла - - - га зьвя - ла!

лы,
ты

і мой мі - лы у - - - та - - - - нуў.
май - го мі - ла - га зьвя - - - - ла!

10. Ах ты салавей.

Нарадная з в. Новасёлкі, Пастаўскага павету.

Moderato.

Гарм. К. ГАЛКОЎСКАГА.

Ах ты, са - ла - - вей, раньня - я птуш - ка,
Са - - - - ла - - - - вей,

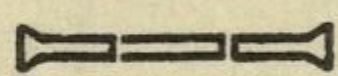
ах ты, са - ла - вей, рань - ня - я птуш - - ка.

Ах ты, салавей, ранняя птушка,
Ты не шчабячы, на луг лятучы,
Ты зашчабячы, у садзе седзючы,

Ты не абівай ранняя расіца,—
Няхай абаб'ець мая сястрыца,
Ка мне ідучы, адведваючы,

Бо людзі кажуць, што я паную.
Я не паную і не гарую:
Няма дзе выйсьці пагаварыці,
Папалам журбу ды падзяліці.

(Кожны радок паўтараецца).

11. А ў полі вярба.

Народная.

Гарм. А. СЪВЕШНІКАВА.

Сьпеўна, але рытмічна.

С. *тр.* А ў по-лі вяр- - - ба, пад

А. *тр.* А ў по-лі вяр- - ба, пад вяр- -

Т.

Б.

вяр-бой ва - - да: Там ха-дзіла, там гу-ля-ла

бой ва - - да: Там хадзі-ла, там гу-ля-ла

Там хадзі-ла, там гу-ля-ла

дзеў - ка ма - - ла - - - да.

дзеў - ка ма - - ла - - - да. Там ха - дзі - ла,

дзеў - ка ма - ла - - - - да.

ма - ла - - - да.

там гу - - ля - ла дзеў - ка ма - - ла - - - - да.

А ў полі вярба,
Пад вярбой вада;
Там хадзіла, там гуляла
Дзеўка малада.

Дзеўка ад вады,
Хлапец да вады:
— Пастой, пастой, дзяўчыначка,
Дай каню вады.

— Рада-б пастаяць,
Каню вады даць,
Мае босенькія ножкі
Студзёна стаяць.

12. А дзе сонца ўзыйдзе.

Народная.

Moderato. ГАРМ. А ГРЭЧАНІНАВА.

А дзе сон - ца ўзыйдзе, там ра - сы ня бу - дзе, З наша - га ка -
хань - ня ні - чо - га ня будзе. Пры - ля - це - - лі гу - - сі ды з чу - жо - га
кра - - ю, Па - - му - - ці - - лі во - - ду на ці - - хім Ду - на - ю.

The musical score consists of three systems of two staves each. The first system is marked 'Moderato' and 'ГАРМ. А ГРЭЧАНІНАВА.' The lyrics are written below the notes. The second system continues the melody and lyrics. The third system concludes the piece with the final line of lyrics.

А дзе сонца ўзыйдзе, там расы ня будзе,
З нашага каханья нічога ня будзе.
Прыляцелі гусі ды з чужога краю,
Памуцілі воду на ціхім Дунаю.
Бадай жа вы, гусі, марне запрапалі,
Як мы любіліся, цяпер перасталі.
Каго я любіла, то ў людзі пусьціла,
Каго я не знала, з тым да шлюбу стала.
Бывайце здаровы, сьцежкі і дарожкі,
А дзе-ж пахаджалі мае белы ножкі.
Бывайце здаровы тутэйшыя людзі,
Прашу ўспамінаці, як мяне ня будзе.

НАЦЫЯНАЛЬНАЯ
БІБЛІЯТЭКА
БЕЛАРУСІ

52/с 3939

13. Конь бяжыць, зямля дрыжыць.

Народная з в. Вялікія Грынкі, Ваўкавыскага павету.

Allegro moderato. ГАРМ. А. ГРЭЧАНІНАВА.

С. А.

1. Конь бя-жыць, зямля дры-жыць, Ён да---рож--ку чу--е. „Чаму,
3. Ку--пі, сын--ку Ва-сі--леньку, Ка-ня ва-ра--но--га: Будзеш

Т.

Б.

сын-ку Ва-сі-леньку, До--ма не на--чу--еш?“ чу--еш?“
ха-дзіць да ста-енькі, Раз--маўляць да ё-га“ ё-га“

2. „Ой якжа мне, ма-я ма-ці, До-ма на-ча-ва-ці, Прыдзе
4. „Ой якжа мне, ма-я ма-ці, Ска-нём раз-маўля-ці, Як я

mf

mf

mf

1. 2.

ве - чар, ночка цём - на Не с кім раз - маў - ля - ці!? "ля - ці!?"
 ся - ду і па - е - ду Дзяў - чы - ну ка - ха - ці!? "ха - ці!?"

5. Лю - бі - лі - ся, ка - ха - лі - ся, Як ла - стаўкі ў стрэсе, А ця -

1. 2.

пер мы раста - ем - ся, Як я - гад - кі ў ле - се. ў ле - се.

14. Ці ў полі не калінка расла.

Народная.

ГАРМ. А. ГРЭЧАНІНАВА.

Allegro moderato.

Ці у по-лі, ці у по-лі не ка-лін-ка ра-
сла, Ці у по-лі, ці у по-лі не чыр-во-на-я бы-
ла, — Я-е ўзя-лі па-ла-ма-лі ды ў пу-чоч-кі па-вя-
за-лі, Му-сіць трэ-ба бы-ло, му-сіць трэ-ба бы-ло.

1. Ці ў полі, ці ў полі не калінка расла,
Ці ў полі, ці ў полі не чырвоная была, —
Яе ўзялі паламалі ды ў пучоккі павязалі:
Мусіць трэба было, мусіць трэба было.

2. Ці ў лузі, ці ў лузі не травінка расла,
Ці ў лузі, ці ў лузі не зялёная расла, —
Яе ўзялі пакасілі ды ў стажочкі палажылі:
Мусіць трэба было, мусіць трэба было.

3. Ці я ў мамкі, ці я ў мамкі не дачушка была,
Ці я ў мамкі, ці я ў мамкі не прыгожая была,—
Мяне ўзялі замуж далі, сьвет навекі завязалі:
Така доля мая, горка доля мая.

4. Ой у полі, ой у полі ды ня рэчка цякла.
Ой у полі, ой у полі ды ня быстрая цякла,—
Былі рэчкі паўсыхалі, харошыя паўміралі:
Така доля мая, горка доля маа.

15. Зялён гай.

Народная з в. Вялікія Грынкі, Ваўкавыскага пав.

Allegro.

Гарм. А. ГРЭЧАНІНАВА.

1. Зя-лён гай пад-мя-цен: Зя-лё-на-ю
3. Хто-ж да я-е пры-ха-дзіў? Пры-ха-дзіў ма-
5. Як-жа ён ёй да-ра-ваў? Ой зьні-маў ён

1. Мят- - - - -
3. Ма - - - - -
5. Ша - - - - -

мят-ка-ю, дроб-нень-ка-ю рут-каю вы-сып-лён.
лой-чы-чак, пры-ха-дзіў ма-ло-дзенькі сам а-дзін.
ша-пач-ку ды да но-жак кла-няўся так дара-ваў.

ка-ю, рут-ка-ю
лой-чы-чак ма-ло-дзенькі
пач-ку ды кла-няўся

2. Хто - ж   пад - мя - - таў? — Пад - мя - та - - ла
4. Што - ж   пры - на - - сіў? — Пры - на - сіў   ча -

2. Хто - ж я - го   пад - мя - - таў? — Дзе - - - - -
4. Што - ж ён ёй   пры - на - - сіў? — Ча - - - - -

дзе - вань - ка,   пад - мя - та - ла   ма - ла - да са - ма ад - на.
ра - віч - кі,   пры - на - сіў не - - вя - - лічкі сам а дзін.

-- -- вань - ка   ма - - - - - ла - да са - ма   ад - на.
-- ра - - віч - кі   не - - - - - вя - ліч - кі сам   а - дзін.

Зялён гай падмяцён:
Зялёнаю мяткаю,
Дробненькаю руткаю
Высыплён.

Хто - ж да яе прыхадзіў?
Прыхадзіў малойчычак,
Прыхадзіў малодзенькі
Сам адзін.

Хто - ж яго падмятаў?
Падмятала дзеванька,
Падмятала малада
Сама адна.

Што - ж ён ёй прынасіў?
Прынасіў чаравічкі,
Прынасіў невялічкі
Сам адзін.

Як - жа ён ёй дараваў?
Ой зьнімаў ён шапачку
Ды да ножак кланяўся
Так дараваў!

З Ъ М Е С Т :

		Стр.
1.	Славянскі. Ці ня дудка мая	1
2.	Рагоўскі. Зялёны дубочак	2
3.	” Ой ляцелі гусанькі.	3
4.	Ўладзімірскі. * Ой бяда-ж мая.	4
5.	Нікольскі. * А ў лесе, лесе.	6
6.	Галкоўскі. * Вецер вее.	9
7.	” * Раса жыта расіла	10
8.	” * Выляцела галка	12
9.	” * А мне трудненька	14
10.	” * Ах ты салавей.	16
11.	Сьвешнікаў. Вярба	17
12.	Грэчанінаў. А дзе сонца ўзыйдзе	19
13.	” * Конь бяжыць, зямля дрыжыць	20
14.	” Ці ў полі, ці ў полі не калінка расла	22
15.	” * Зялён гай	23

V2003

230

1964 г.

